

Αγαπητοί φίλοι,

Σε λίγες μέρες τελειώνει το 2010 και ειλικρινά δε νομίζω να υπάρχουν πολλοί από μας που θα το αναπολούν με νοσταλγία. Θυμάμαι, ήταν τέτοιες μέρες πέρυσι, όταν μουδιασμένοι από τις καταγιστικές εξελίξεις στο χώρο της οικονομίας, αναστενάξαμε με ανακούφιση μόλις μας αποχαιρέτησε το 2009, η χρονιά που τόσο άκομψα και βιαστικά γκρέμισε τον κόσμο της επίπλαστης οικονομικής ευημερίας, στην οποία είχαμε συνηθίσει να ζούμε. Σήμερα μόλις λίγες ημέρες πριν από την εκπνοή μιας ακόμη χρονιάς κι εμείς εξακολουθούμε να βαλλόμαστε από παντού. Καθημερινά προκύπτουν νέα στοιχεία, νέες μαύρες τρύπες που ανεβάζουν αυτόματα το ύψος του εθνικού χρέους και παράλληλα αναπροσαρμόζουν την πολιτική των κρατούντων. Μια πολιτική που συνίσταται αποκλειστικά και μόνο στην περιστολή των κρατικών δαπανών.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι τώρα πια η καθημερινή μας ενασχόληση στο ΤΕΙ Αθήνας είναι η συγκέντρωση στατιστικών στοιχείων που ζητούν οι κυβερνητικοί φορείς, διότι ξαφνικά το έτος 2010 αντιλήφθηκαν ότι υπάρχει διασπάθιση δημοσίου χρήματος κι επιβάλλεται να γίνει ορθολογική χρήση των υφιστάμενων πόρων. Μας ζητούνται καθημερινά αριθμητικά στοιχεία κι όταν αυτά σταλούν μας ζητούνται νέα. Ουδείς γνωρίζει πότε θα σταματήσει η συλλογή, πότε θα αρχίσει η αξιοποίησή τους και πολύ περισσότερο πότε θα χαραχτεί μια συγκεκριμένη πολιτική με ορατούς στόχους. Στο μεταξύ ο προϋπολογισμός του Ιδρύματος ψαλιδίζεται και οι φήμες φουντώνουν. Φήμες για την εφαρμογή του Καλλικράτη σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, φήμες για επερχόμενες απολύσεις προσωπικού, ενώ παράλληλα οι τσέπες μας έντεχνα αδειάζουν.

Δημιουργείται σιγά σιγά μια ατμόσφαιρα ασφυκτική κι εμείς καλούμαστε να την αποδεχούμε αδιαμαρτύρητα. Οι μέρες που διανύουμε είναι δύσκολες, αυτές που θα έρθουν θα είναι δυσκολότερες. Το απευχόμαστε αλλά την ίδια στιγμή αντιλαμβανόμαστε ότι πρόκειται για μια προδιαγεγραμμένη πορεία την οποία μας υποχρεώνουν να ακολουθήσουμε.

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια ιδρύθηκαν δεκάδες σχολές και τμήματα σε όλη τη χώρα, που όχι μόνο δεν ανταποκρίνονται στο επίπεδο ποιότητας που επιβάλλουν οι αρχές της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά και δεν καλύπτουν ουσιαστικές εκπαιδευτικές ή άλλες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Απλώς προέκυψαν στην προσπάθεια των εκάστοτε κρατούντων να ικανοποιήσουν τοπικά συμφέροντα με σκοπό την αποκόμιση μικροκομματικού κέρδους. Δεν θα ήταν όμως φρόνιμο να ανασταλεί η λειτουργία τους ή να γίνουν συγχωνεύσεις, εάν προηγουμένως δεν ολοκληρωθεί μια εμπειριστατωμένη έρευνα και πλήρης καταγραφή των δυνατοτήτων του συνόλου των ιδρυμάτων, ώστε να αναδειχθούν εκείνα που θα αντέξουν στο χρόνο και στις μεταβαλλόμενες συνθήκες, διότι διασφαλίζουν πλήρως το απαραίτητο επίπεδο ποιότητας. Ο Καλλικράτης ως θεσμός, εάν υλοποιηθεί με συνέπεια και αίσθημα ευθύνης απέναντι στον ελληνικό λαό, με σεβασμό στις αρχές της δημόσιας παιδείας και με γνώμονα την ουσιαστική και όχι την κατ' ευφημισμό προαγωγή της, θα συμβάλει στη σαφή διαμόρφωση της ταυτότητας των ιδρυμάτων με απόλυτα διακριτούς ρόλους και στόχους, στην καλύτερη διαχείριση των πόρων και στην αποτελεσματικότερη διεκδίκηση των αιτημάτων

μέσω της συλλογικότητας, ώστε τα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης να μπορούν απερίσπαστα να αφοσιωθούν στο έργο τους.

Οι καιροί που διανύουμε απαιτούν κριτική σκέψη, σύνεση και ψυχραιμία στους κυβερνητικούς χειρισμούς. Οι βεβιασμένες κινήσεις και τα αλλεπάλληλα μέτρα ίσως να αποδώσουν βραχυπρόθεσμα επισπεύδοντας την προσδοκώμενη περιστολή δαπανών, μακροπρόθεσμα όμως θα έχουν ολέθριες συνέπειες όχι μόνο για τα πανεπιστημιακά και τα τεχνολογικά ιδρύματα, αλλά και γενικότερα για την ελληνική κοινωνία που θα βιώσει τον απόλυτο ευτελισμό των αξιών μέσα από το γκρέμισμα του οικοδομήματος της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης. Η παιδεία χρειάζεται πόρους, υποδομές και ανθρώπους με οράματα. Οι πόροι εξανεμίζονται, οι υποδομές καταρρέουν και οι άνθρωποι δεν έχουν πλέον την πολυτέλεια να οραματίζονται, διότι ο πολιτικός αμοραλισμός πλήττει την αξιοπρέπεια και η οικονομική αστάθεια αδειάζει τις τσέπες τους. Περιορίζονται λοιπόν στα απαραίτητα, στην ανάγκη για καθημερινή επιβίωση.

Σε αυτό ακριβώς το σημείο θα ήθελα να σταθούμε όλοι μας. Δεν πρέπει να πέσουμε στην παγίδα και να αφοσιωθούμε μόνο στην καθημερινή επιβίωση, όχι μόνο γιατί ίσως σε αυτό να προσβλέπουν οι εκάστοτε κυβερνώντες, ώστε να έχουν την ευχέρεια να διαχειρίζονται την κατάσταση χωρίς διαμαρτυρίες από μέρος μας, αλλά επειδή το οφείλουμε στον εαυτό μας και στις γενιές που έρχονται. Χρόνια ολόκληρα δίνουμε πολυμέτωπους αγώνες για ουσιαστική αναβάθμιση της ποιότητας στην παιδεία, για καλύτερες εργασιακές συνθήκες, για τη βελτίωση

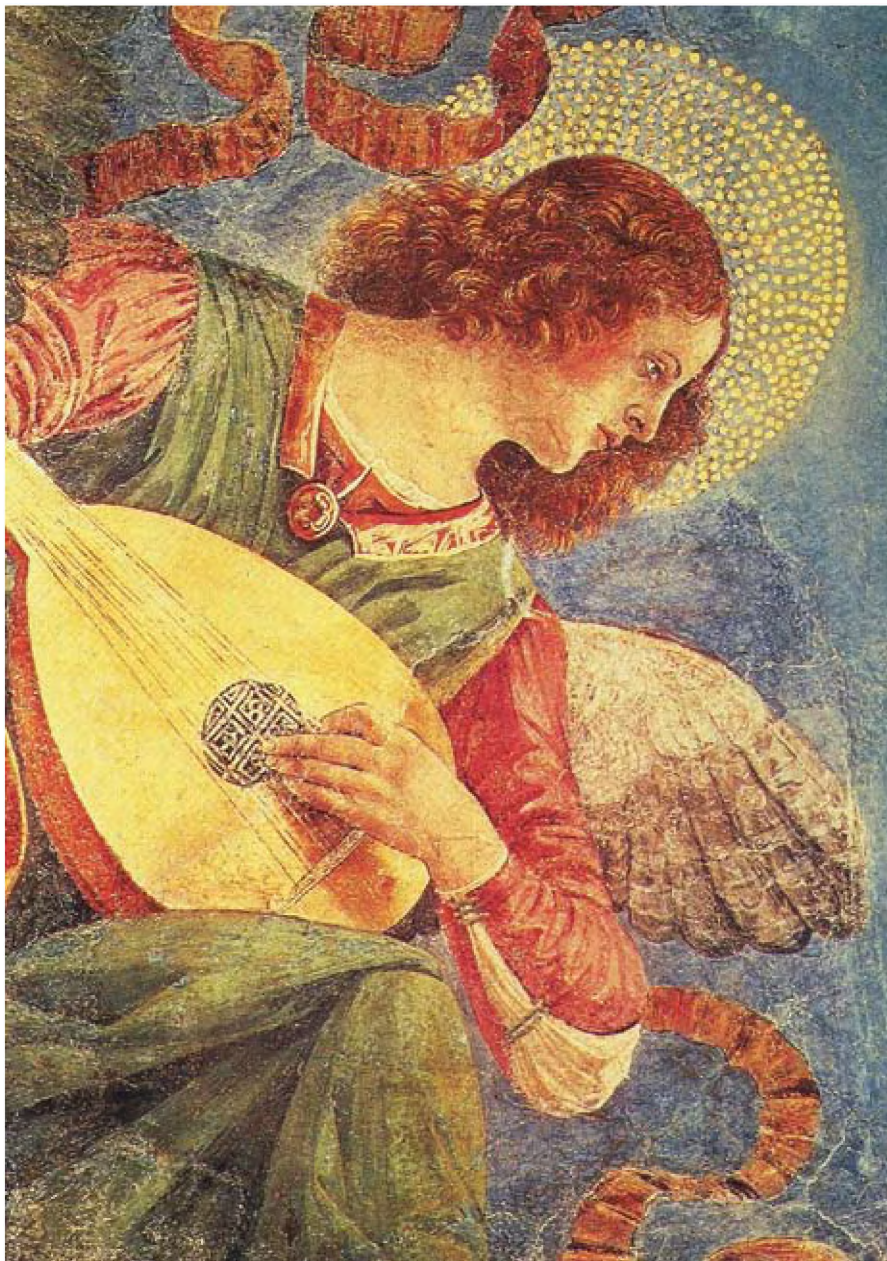
των υπηρεσιών που παρέχουμε στην ελληνική κοινωνία. Οι τεχνοκράτες της τρόικας εστιάζουν στα οικονομικά στοιχεία και αποφασίζουν ερήμην μας για το μέλλον μας, αγνοούν όμως ουσιώδη δεδομένα που δεν εμφανίζονται στους στατιστικούς πίνακες. Η άνευ όρων υποδούλωση στη μιζέρια που μας επιβάλλουν συνιστά προσβολή της εθνικής μας ταυτότητας, και εάν είναι κάτι που μας χαρακτηρίζει ως έθνος είναι η αγωνιστικότητά μας μπροστά στον κίνδυνο όσο απειλητικός και αν διαφαίνεται.

Διάβασα κάπου ότι στη φύση δεν υπάρχουν ούτε ανταμοιβές, ούτε τιμωρίες παρά μόνο συνέπειες. Η ζωή αντιγράφει τη φύση συνεπώς και στη ζωή δεν υπάρχουν ούτε ανταμοιβές, ούτε τιμωρίες παρά μόνο συνέπειες. Αυτές θα πρέπει να έχουμε πάντοτε στο μυαλό μας, ώστε να μην παραδοθούμε ούτε στην απραξία της ηττοπάθειας αλλά ούτε και να ενδώσουμε στην καταστροφική μανία της αντίδρασης σε ό,τι μας επιβάλλουν. Οι φήμες και η καταστροφολογία τρέφονται με τους φόβους μας κι εμείς θα πρέπει να προσπαθήσουμε να τους αντιμετωπίσουμε ο καθένας ατομικά με ηρεμία και όλοι μαζί ως Έλληνες με αξιοπρέπεια κι αίσθημα αισιοδοξίας. Άλλωστε αυτό επιβάλλει το πνεύμα των ημερών.

Εύχομαι σε όλους σας «Καλές Γιορτές κι ευτυχημένο το 2011».

Δημήτριος Νίνος
Πρόεδρος του ΤΕΙ Αθήνας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ
ΣΑΣ ΕΥΧΟΝΤΑΙ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2011